

свещенство още съ десет години. Които желаятъ да бждатъ ржкоположени за свещеници, трбва да иматъ четиредесетъ годишна възрастъ. Тогава това ненормало явление въ църковния животъ на православната църква — второбрачието на овдовѣлите свещеници, само по себе си ще се прекрати, като се изменятъ условията, които сж предизвикали този въпросъ за второбрачието на свещениците.

Всички епископи на св. църква, като приемници на св. апостоли сж се ржководили въ всички времена въ своите решения относително църковния животъ на православните християни по внушението на Духъ Свети, който невидимо управлява Св. Църква. Тѣ въ различни времена, като имали предвидъ мѣстните условия на всѣки единъ християнски народъ, въ които сж живѣли православните християни, съгласно тѣзи условия тѣ сж вземали решения за църковния животъ на християните, както това ние виждаме изъ житието на тримата велики знаменити светители на православната вселенска църква: Св. Василий Велики, Св. Григорий Богословъ и Св. Иоанъ Златоустъ, паметта на които се празнува на 30 ст. стилъ януари, които сж живѣли въ различни епохи отъ християнската ера. Когато се е появило разногласие въ църковния животъ помежду православните християни относително пастирската деятелност на тѣзи трима велики светители на вселенската църква, като всѣка една страна отъ спорящите е издигала по-високо всѣки единъ отъ тѣхъ, то за прекратяване на тѣзи спорове помежду православните християни тримата светители сж се явили въ видение на Евхайския Епископъ Иоана, като му казали: „**Както виждашъ, тримата сме едно, и предъ Бога нѣма нищо между насъ противно, или да сѫществува нѣкаква разпра, но всѣки отъ насъ въ своеото време бѣше ржководенъ отъ божествения Духъ, и онова което написахме за спасението на чловѣците като учители, и онова което се научихме чрезъ Божии Духъ, него явно проповѣд-вахме.**“ (Житието не Три светители 30 януарий.) Тѣзи трима светители сж живѣли и действували въ различни епохи въ своята пастирска деятелност, като сж били ржководени отъ св. Духъ и сж преследвали една и съща цѣль — спасението на вѣрующите. Така сѫщо и съвременните епископи, като тѣхни приемници, просвѣщавани отъ сѫщия Св. Духъ и преследващи сѫщата цѣль, могатъ свободно да отменятъ всич-